

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0906
Dok.: LCH40885

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 746 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 746 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Bent-Erik Kristensen om begrundelseskravene i retsplejeloven, jf. REU alm. del – bilag 502.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, rejses spørgsmål om, hvorvidt anklagemyndigheden og retten i en konkret straffesag har levet op til retsplejelovens § 764, stk. 1, om kravene til anklagemyndighedens anmodning om fortsat varetægtsfængsling.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om den konkrete sag, hvor domstolene har truffet afgørelse om varetægtsfængsling og herunder har taget stilling til anklagemyndighedens anmodning om fortsat varetægtsfængsling.

Det kan mere generelt oplyses, at der ved lov nr. 493 af 17. juni 2008 om ændring af retsplejeloven blev foretaget en række ændringer af retsplejeloven bl.a. med henblik på at begrænse antallet af langvarige sigtelser og varetægtsfængslinger i straffesager. Med lovændringen skete der bl.a. en ændring af retsplejelovens § 764, stk. 1, således at anklagemyndighedens anmodning om fortsat varetægtsfængsling nu skal fremsættes skriftligt over for retten og skal angive den eller de fængslingsbestemmelser, som anklagemyndigheden påberåber sig, de faktiske omstændigheder, hvorpå anmodningen støttes, og de væsentligste efterforskningskridt mv., som forventes foretaget.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den dels har til formål at betone vigtigheden af politiets og anklagemyndighedens overvejelser om at anvende fortsat varetægtsfængsling i den enkelte sag, dels at give domstolene et bedre grundlag for i den enkelte sag at træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for fortsat varetægtsfængsling er opfyldt. Anmodningen og begrundelsen herfor kan udformes helt kortfattet, oftest i nogle få linjer. Den skal alene indeholde den eller de påberåbte fængslingsbestemmelser ved angivelse af den eller de relevante paragraffer, stykker og numre samt en kort angivelse af de hovedomstændigheder, der udgør grundlaget for anmodningen om fortsat fængsling. Er det påberåbte fængslingsgrundlag helt identisk med en tidligere anmodning eller i det hele indeholdt i rettens seneste kendelser, kan der blot henvises hertil. Hvis der foregår efterforskning mv., skal der endvidere kort angives de

væsentligste efterforskningskridt eller undersøgelseskridt, som påregnes foretaget i den periode, hvor fængslingen søges forlænget. Det bør i øvrigt så vidt muligt angives, hvornår tiltalespørgsmålet kan forventes afgjort.

Med hensyn til rettens afgørelse om varetægtsfængsling fremgår det af retsplejelovens § 764, stk. 4, bl.a., at retten i sin kendelse skal anføre de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt. Sker varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, nr. 3 (om fare for påvirkning af efterforskningen mv.), anføres indtil efterforskningens afslutning endvidere de væsentligste efterforskningskridt mv., som forventes foretaget inden for fristen for varetægtsfængslingen. Er den sigtede til stede i retsmødet, skal han eller hun straks gøres bekendt med, hvilke bestemmelser om varetægtsfængsling retten har anvendt, og med de i kendelsen anførte grunde for varetægtsfængsling samt med sin adgang til at kære. I forbindelse med behandlingen af en anmodning fra anklagemyndigheden om fortsat varetægtsfængsling vil retten kunne påse, om anmodningen er udformet i overensstemmelse med retsplejelovens § 764, stk. 1, og i modsat fald påtale dette over for anklagemyndigheden.